

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving

Directie Rechtshandhaving en Criminaliteitsbestrijding

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
postbus 20018
2500 EA Den Haag

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 99
www.justitie.nl

Onderdeel	Afdeling Georganiseerde Criminaliteit	Bij beantwoording de
Datum	7 maart 2007	datum en ons kenmerk
Ons kenmerk	5465503/07	vermelden. Wilt u slechts
Uw kenmerk		één zaak in uw brief
Bijlage(n)		behandelen.
Onderwerp	Antwoord kamervraag chauffeurs in buitenlandse detentie	

Tijdens de behandeling van de begroting van het Ministerie van Justitie op 17 januari jongstleden stelde de SGP-fractie mij een vraag met betrekking tot het lot van chauffeurs in buitenlandse detentie naar aanleiding van een rapport dienaangaande, getiteld *Alleen op de wereld*. Mijn reactie daarop werd gevraagd. U ontvangt deze bijgaand, mede namens mijn ambtgenoot van Buitenlandse Zaken.

De Minister van Justitie,

Beroepschauffeurs in buitenlandse detentie

De SGP-fractie stelt aan de orde dat er zorg bestaat over het lot van Nederlandse beroepschauffeurs, die onschuldig vast zouden zitten in buitenlandse gevangenissen. Inmiddels is hierover, zo stelt de fractie, een rapport gepubliceerd door Vallenduuk Advocaten, getiteld *Alleen op de wereld*.

Graag beantwoord ik het verzoek om een reactie op dit rapport, mede namens de minister van Buitenlandse Zaken, als volgt.

Ik wil mij in mijn reactie beperken tot de conclusies en aanbevelingen. Sommige daarvan regaderen niet de Minister van Justitie of de Minister van Buitenlandse Zaken maar de eigen verantwoordelijkheid van transportondernemingen en chauffeurs (en hun advocaten). Andere betreffen de rechtsgang in Frankrijk. Het is niet aan de Nederlandse regering om daar een oordeel over uit te spreken. Wie aldaar berecht wordt en ontevreden is over de rechtsgang kan in hoger beroep gaan en uiteindelijk zelfs in cassatie. De gang naar het Europese Hof voor de Rechten van de Mens staat als laatste instantie open en de manier waarop Frankrijk uitvoering geeft aan de arresten van dit Hof is allereerst ter beoordeling van het Franse parlement en in tweede instantie van het Comité van Ministers en de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa. Een aantal specifieke aspecten die het rapport noemt, is reeds in uw Kamer aan de orde gesteld in vragen van het lid Van der Staaij en het lid Azough. Mijn ambtsvoorganger heeft daarop geantwoord. Ik verwijs korthedshalve naar die antwoorden (2005-2006, nr. 740 resp nr. 1721). Conclusie 8 uit het rapport, inhoudende dat Frankrijk misbruik maakt van het Europese arrestatiebevel moet voor rekening van de opsteller blijven. Ik merk in dit verband op dat Europese aanhoudingsbevelen worden uitgevaardigd door justitiële autoriteiten op grond van individuele zaken. Er is, anders dan vroeger bij uitlevering, geen centraal punt dat alle bij Nederland inkomende Europese aanhoudingsbevelen inhoudelijk coördineert. Met betrekking tot gevangenisomstandigheden heeft het Comité ter voorkoming van foltering (CPT) van de Raad van Europa vergaande bevoegdheden. In het najaar van 2006 voerde het CPT een 13 dagen durend onderzoek uit naar de detentieomstandigheden in Franse inrichtingen en sprak daarover met mijn Franse ambtgenoot. De conclusies en aanbevelingen van de CPT zijn niet gepubliceerd.

Aanbevelingen 8 tot en met 10 bevatten eisen die niet verenigbaar zijn met het stelsel van overlevering. De gedachte dat buitenlandse rechters meer informatie dienen te verschaffen gaat eraan voorbij dat er voor een Europees aanhoudingsbevel een standaardformulier is voorgeschreven, waaruit precies blijkt welke informatie moet worden verschaft. Ook de gedachte dat de Nederlandse overleveringsrechter ten gronde van kennis dient te nemen van een zaak in het kader waarvan een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, berust op een misverstand. Al in het uitleveringsrecht trad de uitleveringsrechter niet in een beoordeling van de onderliggende strafzaak. Alleen indien betrokkene - in uitzonderlijk geval - ter zitting, onmiddellijk en onder overlegging van eenduidig en helder bewijs kan aantonen dat hij onschuldig is, zal de rechter de overlevering weigeren. Een dergelijk oordeel vergt geen inhoudelijk onderzoek van de zaak. Het zal

moeten gaan om een persoonverwisseling of iets dergelijks. Dit is ook de reden dat deze weigeringsgrond bijna nooit van toepassing is.

Die lijn is voortgezet in het overleveringsrecht. Uit de Overleveringswet, die uitvoering geeft aan het kaderbesluit inzake het Europees aanhoudingsbevel blijkt, dat elk Europees aanhoudingsbevel dat voldoet aan de vereisten ten uitvoer dient te worden gelegd. De toereikende controle waarover in de preambule van het kaderbesluit wordt gesproken, bestaat daarin dat betrokkene door de rechtbank wordt gehoord en voorts dat de rechter een oordeel geeft over de al dan niet toepasselijkheid van wettelijk vastgelegde en gelimiteerde weigeringsgronden en de definitieve beslissing over een overlevering neemt. Ook is de aanbeveling dat de overleveringsrechter moet kijken naar de procedure die vervolgens in de andere EU-lidstaat zal volgen en daaraan eisen zou moeten stellen die gebaseerd zijn op Nederlandse maatstaven niet verenigbaar met het kaderbesluit en het basisbeginsel van de Europese samenwerking op dit terrein, het wederzijds vertrouwen in elkaars rechtssysteem.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken en de Nederlandse ambassades verlenen consulaire bijstand aan Nederlandse gedetineerden in het buitenland. Gedetineerden worden zo spoedig mogelijk na arrestatie bezocht en daarna regelmatig. Tijdens het eerste bezoek worden ze geïnformeerd over de rechtsgang en wordt aangeboden te bemiddelen bij het vinden van een advocaat. De ambassade houdt daarnaast toezicht op detentieomstandigheden en het verloop van de rechtsgang.

De heer Vallenduik is op 13 maart 2006 op het Ministerie van Buitenlandse Zaken ontvangen om te spreken over het lot van Nederlandse vrachtwagenchauffeurs die mogelijk onschuldig vast zouden zitten in buitenlandse gevangenissen. Het ministerie onderhoudt contact met familieleden en partners van in het buitenland gedetineerde vrachtwagenchauffeurs.